

Procter & Gamble Companyn 6.12.2001 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-129/00, Procter & Gamble Company vastaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 19.9.2001 antamasta tuomiosta⁽¹⁾

(Asia C-474/01 P)

(2002/C 84/77)

Procter & Gamble Company, Cincinnati, Ohio (Amerikan Yhdysvallat), on valittanut 6.12.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-129/00, Procter & Gamble Company v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV), 19.9.2001 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat asianajajat C.J.J.C. van Nispen ja G. Kuipers.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa tuomion siltä osin kuin kannetta ei hyväksytty, ja
- velvoittaa SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ks. asia C-473/01 P

⁽¹⁾ EYVL C 192, 8.7.2000, s. 25.

Euroopan yhteisön komission 11.12.2001 nostama kanne Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan

(Asia C-478/01)

(2002/C 84/78)

Euroopan yhteisön komissio on nostanut 11.12.2001 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suur-

herttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on M. Patakia ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin:

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut EY 49 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen sekä EY 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on pitänyt voimassa velvollisuuden, jonka mukaan palveluja tarjottaessa joko patenttiasiamiehen kotipaikan on oltava Luxemburgissa tai hänen tiedoksianto-osoitteensa on oltava hyväksytyt patenttiasiamiehen luona, eikä ole antanut tietoa 20.7.1992 annetun lain 85 §:n 2 momentin eikä 28.12.1988 annetun lain 19 ja 20 §:n tarkoista soveltamisedellytyksistä;
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Tiedoksianto-osoitetta koskeva 20.7.1992 annetun lain 83 §:n 4 momentissa asetettu velvollisuus merkitsee EY 49 artiklassa vahvistetun palvelujen vapaan liikkuvuuden periaatteen rajoittamista, koska sillä haitataan palvelujen tarjoajan toimintaa aiheuttamalla hänelle lisäkustannuksia ja velvoittamalla hänet luomaan ammatillisia suhteita paikallisten saman alan toimijoiden ja jopa kilpailijoiden kanssa. Lisäksi tämä velvollisuus kannustaa ulkomaalaisia patentinhakijoita käyttämään Luxemburgiin sijoittautuneiden panttiasiamiesten palveluja.
- Koska komission pyytämiä täsmennyksiä ei ole annettu, ei voida tutkia, onko perusteltua vaatia jopa yksinkertaisten ja luonteeltaan hallinnollisten toimien osalta, että muiden jäsenvaltioiden teollisoikeuskonsulttien on niiden ammatillisen pätevyyden tunnustamiseksi täytettävä tiettyjä edellytyksiä (neuvoston direktiivi 89/48/ETY⁽¹⁾). Tämä vastauksen antamatta jättäminen merkitsee EY 10 artiklassa tarkoitettua yhteistyön puutetta.

⁽¹⁾ Vähintään kolmivuotisesta ammatillisesta korkeammasta koulutuksesta annettujen tutkintotodistusten tunnustamista koskevasta yleisestä järjestelmästä 21 päivänä joulukuuta 1988 annettu neuvoston direktiivi 89/48/ETY (EYVL L 19, 21.1.1989, s. 16).